

AZ ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG 3422/2021. (X. 15.) AB VÉGZÉSE

alkotmányjogi panasz visszautasításáról

Az Alkotmánybíróság tanácsa alkotmányjogi panasz tárgyában meghozta a következő

v é g z é s t:

Az Alkotmánybíróság a Fővárosi Ítéltábla 1.Beüf.10.600/2020/5. számú végzése alaptörvény-ellenességének megállapítására és megsemmisítésére irányuló alkotmányjogi panaszt visszautasítja.

I n d o k o l á s

- [1] 1. A jogi képviselővel (dr. Fazekas Tamás ügyvéd) eljáró indítványozó az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény (a továbbiakban: Abtv.) 27. §-a alapján nyújtott be alkotmányjogi panaszt.
  - [2] Az indítványozó elíteltet a Fővárosi Törvényszék Büntetés-végrehajtási Csoportja 4.F.1032/2019/3.számú végzésével feltételes szabadságra bocsátotta. Az ügyész fellebbezése alapján eljáró Fővárosi Törvényszék 31.Bpkf.5723/2020/2. számú végzésében helyt adott az ügyész fellebbezésének, és az elítelt feltételes szabadságra bocsátását mellőzte. A Fővárosi Törvényszék végzésével szemben az indítványozó – időközben megbízott – védője fellebbezést terjesztett elő. A Fővárosi Törvényszék a fellebbezést mint törvényben kizártat elutasította (31.Bpkf.5723/2.2/10. számú végzés). A végzés ellen a védő fellebbezéssel élt.
  - [3] A Fővárosi Ítéltábla 1.Beüf.10.600/2020/5. számú végzésében helybenhagyta a Fővárosi Törvényszék fellebbezést elutasító végzését. A Fővárosi Ítéltábla osztotta a Fővárosi Törvényszék álláspontját abban a tekintetben, hogy a védő fellebbezése a véglegessé vált végzés ellen a törvény értelmében kizárt. Emellett az Ítéltábla hivatkozott arra is, hogy a védő nem volt jogosult a fellebbezés előterjesztésére, mert meghatalmazása később keletkezett, mint az eljárást lezáró jogerős döntés.
- [4] 2. Az indítványozó alkotmányjogi panasszal élt a Fővárosi Ítéltábla 1.Beüf.10.600/2020/5. számú végzése ellen, a Fővárosi Törvényszék 31.Bpkf.5723/2020/2. számú végzésére és a 31.Bpkf.5723/2020/10. számú végzésére is kiterjedően. Az indítványozó álláspontja szerint több ponton is sérült a tisztességes eljáráshoz való joga és a védelemhez való joga, többek között ezért, mert az elsőfokú bíróság nem küldte meg részére az ügyészi fellebbezést, és a másodfokú eljárást is a tudta nélkül folytatták le. Az indítványozó azt is kifogásolta, hogy a bíróságok nem tekintették ügydöntő végzésnek a feltételes szabadság mellőzéséről szóló határozatot, és azon az alapon utasították el a fellebbezését, hogy az a törvényben kizárt. Hivatkozott továbbá arra is, hogy a védő meghatalmazás tekintetében az Ítéltábla döntésének megfelelő eljárás követése esetén a terhelt rendkívüli perorvoslati eljárásokban teljes egészében eleshetne a védelemtől.
- [5] 3. Az Abtv. 56. § (1) bekezdésében előírtak szerint az Alkotmánybíróságnak elsődlegesen az alkotmányjogi panasz befogadhatóságáról szükséges döntenie. Az Alkotmánybíróság ezért tanácsban eljárva mindenekelőtt azt vizsgálta meg, hogy az alkotmányjogi panasz megfelel-e a törvényben előírt befogadhatósági feltételeknek.
- [6] 3.1. Az indítványozó az Abtv. 27. §-a alapján terjesztette elő az alkotmányjogi panaszt. Az alkotmányjogi panaszt az Abtv. 30. § (1) bekezdése szerint hatvan napon belül kell benyújtani. Az indítványozó a panaszt a törvényi határidőn belül terjesztette elő. Az indítványozó az alkotmányjogi panaszát jogi képviselő útján nyújtotta be, a jogi képviselő meghatalmazását csatolta. Az indítványozó jogosultnak és érintettnek is tekinthető, mivel saját egyedi ügyével összefüggésben terjesztette elő az Abtv. 27. §-ra alapított alkotmányjogi panaszát. Az indítványozó jogorvoslati lehetőségeit kimerítette, így az indítvány e tekintetben is megfelel a törvényi feltételeknek. Az indítvány ezen túlmenően kielégíti az Abtv. 52. § (1b) bekezdésének a)–f) pontjaiban támasztott törvényi követelményeket, tartalmazza az azokban igényelt jognyilatkozatokat, ideértve megfelelő indokolásait is.
  - [7] 3.2. Az Abtv. 29. §-a szerint az Alkotmánybíróság az alkotmányjogi panaszt a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség vagy alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdés esetén fogadja be.

- [8] A bírósági döntésekkel kapcsolatos indítványozói felvetésekkel összefüggésben az Alkotmánybíróság a jelen ügyben is hangsúlyozza: „Az Alkotmánybíróság az Alaptörvény 24. cikkének (1) bekezdése alapján az Alaptörvény védelmének legfőbb szerve. A (2) bekezdés d) pontja értelmében alkotmányjogi panasz alapján felülvizsgálja a bírói döntésnek az Alaptörvénnyel való összhangját. Az alkotmányjogi panasz jellegének megfelelően a testület hatáskörébe a bírói döntéseknek kizárólag az alkotmányossági szempontú vizsgálata tartozik. Ebből következően az alkotmányjogi panasz nem tekinthető a bírósági szervezeten belül jogorvoslással (már) nem támadható bírói határozatok által okozott valamennyi jogsérelem orvoslása eszközének, azaz ez a jogvédelem nem jelenti a rendes bíróságok jogalkalmazási gyakorlatának általános felülvizsgálatát, aminek következtében az Alkotmánybíróság burkoltan negyedfokú bírósággá válna.” {3198/2013. (X. 22.) AB végzés, Indokolás [22]}
- [9] Az indítványozó a tisztességes eljáráshoz és a védelemhez való jog állított sérelmén keresztül valójában a számára kedvezőtlen bírói döntés tartalmi, törvényességi szempontú kritikáját adta. Az indítvány azt célozta, hogy a bíróság által eldöntött tény- és jogkérdéseket – a konkrét ügyben a feltételes szabadság megszüntetését és azt, hogy az ellen további jogorvoslatnak már nincs helye – az Alkotmánybíróság a bíróság álláspontjától eltérően értékelje.
- [10] Az, hogy a feltételes szabadság megszüntetéséről szóló végzés érdemi vagy nem, illetve, hogy van-e ellene jogorvoslatnak helye és azt milyen eljárásban (tárgyaláson vagy tanácsülésen) kell elbírálni, valamint a védői meghatalmazás időbeli hatályának megítélése törvény- és jogértelmezési kérdések, amelyek értelmezése és elbírálása a rendes bíróságok hatáskörébe tartozik. Az Alkotmánybíróság következetesen képviselt álláspontja szerint „a jogszabályokat a bíróságok értelmezik, az Alkotmánybíróság csak az értelmezési tartomány alkotmányos kereteit jelölheti ki, ami nem adhat alapot számára minden olyan esetben történő beavatkozásra, amikor vélt vagy esetleg valós jogszabálysértő jogalkalmazásra került sor” {3198/2013. (X. 22.) AB végzés, Indokolás [22]}. Ebből következően a bírói döntés alaptörvény-ellenességének vizsgálata során az Alkotmánybíróság attól is tartózkodik, hogy a bíróságok felülbírálati jogköréhez tartozó, szakjogi vagy kizárólag törvényértelmezési kérdésekben állást foglaljon {3028/2014. (II. 17.) AB végzés, Indokolás [12]}. A tényállás megállapítása, a bizonyítékok értékelése, és mérlegelése az eljárásjogi szabályokban a jogalkalmazó számára fenntartott feladat {3012/2016. (I. 25.) AB végzés, Indokolás [20]}.
- [11] Az Alkotmánybíróság megjegyzi, hogy az eljáró bíróságok a megfelelően indokolták a feltételes szabadság megszüntetésének indokát, illetve azt, hogy a törvény értelmében miért volt kizárt a fellebbezés előterjesztése. Az Alkotmánybíróság következetes gyakorlata alapján az indítványozó által felvetett további vélt vagy valós eljárási szabálysértések nem szolgálhatnak alapul az Alkotmánybíróság eljárására.
- [12] Az Alkotmánybíróság az indítványozó kifogásait és a bírósági döntések azzal összefüggő megállapításait megvizsgálva úgy értékelte, hogy sem a tisztességes eljáráshoz való jog, sem a védelemhez való jog érvényesülését érintően nem vetnek fel olyan kérdést, amelyet alapvető alkotmányjogi jelentőségűként lehetne értékelni, és nem támasztanak egyértelmű kétségeket a bírósági döntések Alaptörvénnyel való összhangját érintően sem.
- [13] 4. Az Alkotmánybíróság mindezen érvek alapul vételével az alkotmányjogi panaszt az Abtv. 56. § (1)–(3) bekezdések alapján eljárva az Ügyrend 30. § (2) bekezdés a) pontja alapján visszautasította.

Budapest, 2021. szeptember 28.

Dr. Dienes-Oehm Egon s. k.,
tanácsvezető, előadó alkotmánybíró

Dr. Hörcherné dr. Marosi Ildikó s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Salamon László s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Szabó Marcel s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Szalay Péter s. k.,
alkotmánybíró

Alkotmánybírósági ügyszám: IV/1736/2020.

